

“யஜ்யாதீனாம்” ஞானம் இருக்கு. ஒவ்வொரு ஞானம் ஒவ்வொரு இடத்துல இருக்கு. யஜ்ஞானம், சப்த ஞானம், ருப ஞானம் ஆத்மாத்மா தரெஞ்சுகனும் ஏது ஞானம்னு.

“யஜ்யாதர்ஸ ஸன்னிதர்ஸாது ஸுகமாத்மா உலபத்யாத”

எந்த ஜாதியனா இருந்த அர்த்ததுல ஸுகம் இருக்கு. மாறி மாறி தரெஞ்சுகறது.

“உபலதி” உணர்ச்சி, அது ஏகதத்வம் என்போம். ஏததர்தம் என்ன இருக்கு “ஏகஜாதி ஆத்மஜாதி உலத்மா” ஸுகம், துக்கம் எல்லாம் சரேந்து நன்மை தன் கிடசைச்சது. அந்த அறிவுனுடயை பதேம் தரெகிறது. சுகல், நீல, பீதம், ஹரித, கபிஷன், ஸ்விதா, ஸித்ர ஹோதாதது.

எல்லாம் வானத்திலே தரெகிரது. ஞானஸ்வரூபமே ஆத்மா என்பதாகும். அரூபத்தவைட ஸ்வரூபம் தான் அதிகம் இருக்கு.

“இஸ்சதசே ஞானான ஸ்வரூபமே

பதேமாத்வோ நல்வா ஏகமாத்வோ நவா”

வர்ண ஆத்மாவா தோன்றதால வாஸ்து சொல்வோம். பல நிறத்த ஸ்வரூப பல நிறத்த ஞாந பலத்தி ஸப்தம் இல்லனை அனுப்பதமா இருக்கு, ஸப்தம் இல்லனை வர்னாத்மாவா இருக்குனு தரெஞ்சது.

ஸ்ரூதி லயிச்சிடத்து ஸப்தம் அனௌலமா தரெரிஞ்சது. வர்ணாத்மாவும், வின்னாத்மாவும் ஸப்தம் உள்ளது இல்லயைானு தளெரிவா தரெரியுறது. ஞாய ஸாஸ்திரம் வறேற்றுமயைை தான் கொடூக்கும்.

“கடவிஸஷே நீல ப்ரவாஹ

ஸம்ஸர்தியான விஸஷே ஸர்த்தனே”

ஞாநதிலே தானம் இருக்கு. எது இருக்கோ அது தான் தோனும். ஆத்மா இருக்கதாலே தான் நமக்கு சன்னிதர்ஸனமே தோன்றது. ஸாரிரம் இல்லனா ஸன்னிதர்ஷனம் இருந்து பயன் இல்லலை. சாரிரம் இருக்கிறது நம்ம அறிவுக்கு தரெரியுறது. ஸது என்றால் ஆத்மா. ஆத்மா எப்படி உள்ளது இச்சாதின வர்ணாத்மாவது தரெரியுறது.

ஜீவன்ல என்ன தரெரியுதுனா சதைன்யம். சதைன்யத்தில் என்ன தரெரிஞ்சுக்கிறோம்னா பரம்மாத்மா எங்கு இருக்குங்கறது தரெரிஞ்சுக்கிறோம். தஜேஸ் பதி புரிஞ்சுகிறோம்.

“யத்யாதிர்க ஸன்னிதர்ஸானு ஸுகம்

ஆத்மானோ உலபத்யாத் ஜீவாத்மா”

ஜீவாத்மாதான் உணர்றது. ஜீவன் என்ன உணர்துது ஸுகம், துக்கம் உணர்துறது. ஸுகம் உணர்துறதால புரிஞ்சுகிறோம். நம்ம புலங்களால உணர்கிறோம். அது தான் ஸுகம்.

ஞாநமானது ஜீவாத்மாவாக்கு ஏற்பட்டத்தா இருக்கு. அகண்டமான ஸாஸ்திரத்தை ஸ்ரூஸ்திக்கிறதால தளெிவா புரிஞ்சுகிறோம்.

“யஜ்ஞானித தஷ்யனு உபாததிகானு யஞ்சண்ணி ஸயேம் ஆதாதுனும் யஸ்ச ஏகஸ்ய அனகோர்த்த வர்ஸின அர்த்தஹ:”

ஆத்மாவோட ஆழத்தை புரிஞ்சுகிறோம். ஸம்ஸரத்தில் பீஜமா இருக்குனா அர்த்தமா இருக்கு. ஸம்ஶ்ரமாகிரது வ்ருஷம் உருவாகிரது என்றால் பஹிமியிருந்து வந்தது.

“ஸம்ஸார பீஜயம் மயூரஹம் தஸ்மே கிருஷ்ணே மயூரக:” க்ருஷ்ண பரமாத்மா பீஜமா இருக்கார். அந்த பீஜத நாம தரெரிஞ்சுண்டு

“பஸ்யமதே தந்த ஆதாதுமிக்ஷ்ச தஸ்யே அனகோர்த்த ப்ரதுஸந்தானாத்

விஷயதே லிங்காத்மானாம் புத்தி வதோ மாத்ரே ந ஸம்போதி”

பதேமா இருக்குறதுல என்ன இருக்குனா பரமாத்மனே பீஜமாக விஷயம் வறே வறேயாக உள்ளது.

“நியூத விஷமாகிமித் புத்திததேரத்” புத்தி வதேதுல ஸம்பவகிறது. வரைாக்யம் வந்த ஜன்மதரிக்ஷ்ணம் இருக்காது. அதை தான் மோக்ஷம் என்போம். வதே வாதிகள், அவதே வாதிகள் என்று வெவ்வேரே உள்ளது. ப்ராதணம் இருக்கிறதா இல்லையானு உள்ளது. யாருக்கு எது ப்ரதானம் என்பது அறிந்து சயெல்படுவது.

“ஸ்வயம் ஆதாது மிஸ்சாத் ஏகஸ்ய அனகோர்த்த

தர்ஸாத் பவந்தி லிங்கம் ஆத்மன: “

ஆத்ம லிங்கம் இரூக்கிள்ரது, எதுனால தர்ஷனத்த பார்த்து பார்த்து பதேம் இல்லணு தரெரிஞ்சுகிறோம். பரமாத்ம லிங்கத்த உணர்ந்துக்குறோம், ஜீவாத்ம லிங்கத்த உணர்ந்துக்குறோம், வதே லிங்கத்த உணர்ந்துக்குறோம், ஆத்மாவுக்கு ஞானாதிக லக்ஷணம் என பூரிந்துக்கொள்ள வணே்டும்.

தேஸம் என்பது நாம் சயெ்கிள்ள வினகைளபை ப஁ரூத்தது. ஒவ்வ஁ரூ ததேஷத்துக்கும் எததே ஁ரூ நிவர்த்தி இரூக்கு.

“தர்ஸப்ரஸித் தானாது துக்க ஹதே஁ஹ஁ ததேஷ:”

ஸுக ஹதே஁வால ததேஷம் வரது கிடயாது துக்க ஹதே஁வால தான் ததேஷம் வர்து. “யத்யா தீஹதே ஁பவர்த: ஸுக ஹதே஁ ப்ரஸன்ன தஸ்யன் ஆததுஹ஁. ஏதம் ஁னுதார்தம்” ஸுகம் துக்கம் எப்பவம் ஁னுப்பவித்து தரெரிஞ்சுக்கனும்.